Tale
ved Europa-Parlamentets plenarforsamling

som holdt

Ursula von der Leyen

Tiltrædende formand for Europa-Kommissionen

Strasbourg

27. november 2019

Tale ved Europa-Parlamentets plenarforsamling

Ursula von der Leyen

Tiltrædende formand for Europa-Kommissionen

Strasbourg, den 27. november 2019

Hr. formand, ærede medlemmer

I dag — den 27. november — for nøjagtig tredive år siden slår klokken tolv.

Kirkeklokkerne kimer. Sirenerne hyler. Arbejderne lægger værktøjet fra sig. Fabrikkerne, minerne og butikkerne tømmes, i takt med at gaderne fyldes med dans og håb.

Den to timer lange historiske generalstrejke midt i **fløjlsrevolutionen** fik folk fra Prag til Bratislava til at medvirke i en smuk og fredelig bølge af frihed, mod og enhed.

For mig er disse to timer kernen i det, som Den Europæiske Union altid har stået for.

Det handler ikke kun om partier og politik, regler eller bestemmelser, markeder eller valutaer.
Det handler i sidste ende — og frem for alt — om mennesker og deres forhåbninger.
Det handler om mennesker, der står sammen. For at forsvare deres frihed, deres værdier og ganske enkelt en bedre fremtid.

Der er navnlig et citat fra den store personlighed Václav Havel — en af heltene fra 1989 — der for mig har særlig stor betydning, når jeg ser på fremtiden. Han sagde:

"***Kæmp for noget, fordi det er godt, og ikke bare fordi det ser ud til at kunne lykkes.***"

Jeg har valgt dette citat, fordi vi i løbet af de næste fem år i Unionen sammen skal give os i kast med en omlægning, der vil berøre alle dele af vores samfund og vores økonomi.

Og vi vil gøre det, fordi det er det rigtige at gøre. Ikke fordi det bliver nemt.

Vi glemmer af og til, at vi altid har nået de største bedrifter, når vi er modige.

Vi var modige, da vi søgte fred, hvor der var smerte.
Vi var modige, da vi skabte et indre marked og en fælles valuta.
Vi var modige, da vi hilste dele af vores europæiske familie, som havde været ude i kulden alt for længe, velkommen.

Men i løbet af de seneste år har vi måttet fokusere på her og nu, håndtere kriser som følge af nødsituationer, kæmpe for at bevare vores sammenhold og solidaritet.

Hvis vi er blevet stærkere i denne periode — og det mener jeg, vi er — er det i høj grad takket være det lederskab og den overbevisning, der er udvist af min forgænger **Jean-Claude Juncker, en stor europæer**. **Han har viet sit hjerte, sin sjæl og sit liv til vores Union, og hans arv taler for sig selv.**

Jean-Claude … vi takker dig allesammen!

Ærede medlemmer af Europa-Parlamentet

For fire måneder siden gav De udtryk for Deres tillid til mig. Siden da har jeg mødtes med samtlige politiske grupper og alle stats- og regeringschefer.

Sammen har vi samlet et enestående europæisk team. De, ærede medlemmer af Parlamentet, har haft os alle til høring.

Jeg lovede at lytte til Dem. Og det er netop det, jeg har gjort. Og det vil jeg fortsætte med at gøre sammen med Maroš Šefčovič og alle de øvrige medlemmer af kollegiet. Vi har ofte været enige, og ja, ind imellem var vi ikke enige. Men det er, hvad demokrati er i praksis.

I dag — her i hjertet af dette europæiske demokrati — anmoder jeg Dem om Deres opbakning til en ny start for Europa.

Ærede medlemmer

Det team, De skal stemme om i dag, kommer fra forskellige kulturer og lande og har forskellige baggrunde og politiske tilhørsforhold.

Vi er lærere og landmænd, borgmestre og ministre, læger og diplomater, ingeniører og iværksættere.

Vi er nogen, der er født før Berlinmurens fald, og nogen, der er født efter. Vi er nogen, der har levet i diktaturer, og nogen, der har hjulpet unge demokratier med at tilslutte sig Unionen.

Vi er et team med næsten lige så mange kvinder som mænd — der mangler kun én kvinde, for at der er en ligelig kønsfordeling. Det viser, at vi har gjort reelle fremskridt, men også at vi stadig har meget at gøre endnu.

I lighed med at en kvinde for første gang bliver formand for Kommissionen, vil hvert medlem af mit kollegium — *for allerførste gang* — få et kabinet med en ligelig kønsfordeling. Og ved udløbet af vores mandat vil vi — *for allerførste gang* — have en ligelig kønsfordeling på alle ledelsesniveauer.

Dette vil ændre Kommissionens ansigt udadtil.

Hvert medlem af mit team vil komme med sin egen personlige historie om og sin egen synsvinkel på Europa. De vil have deres egne politikker og prioriteter, som de skal forvalte.

Men **sammen vil vi udgøre ét team, der arbejder for den fælleseuropæiske interesse**. Vi vil udgøre ét team, der samarbejder med Europa-Parlamentet og med medlemsstaterne om at klare vores generations store udfordringer.

Vi er parate. Men vigtigst af alt er Europa parat.

Mit budskab er enkelt: Lad os komme i gang med arbejdet.

Ærede medlemmer

Vi lever i en usikker verden, hvor for mange magter kun søger konfrontation og unilateralisme. Men det er også en verden, hvor millioner af mennesker går på gaden — for at protestere mod korruption eller kræve demokratisk forandring.

Verden har mere end nogensinde brug for vores lederskab. For at vi fortsat indgår i dialog med verden som en ansvarlig magt. For at vi er en drivkraft for fred og positiv forandring.

Vi skal vise vores partnere i FN, at de kan regne med os, som mestre i multilateralisme.

Vi skal vise vores venner på Vestbalkan, at vi er fælles om samme kontinent, samme historie, samme kultur — og at vi også vil dele samme skæbne. Vores dør er stadig åben.

Vi deler også samme skæbne med vores transatlantiske partnere.

Ja, vi har udfordringer — det skal der ikke herske nogen tvivl om. Men vores bånd består fortsat. Mens vi taler, er der tusindvis af studerende, forskere, iværksættere og kunstnere, der fortsætter med at indgå *utallige* venskaber, forretningsaftaler og videnskabelige projekter.

Disse myriader af fine tråde, der væves sammen, udgør tilsammen et bånd, der er stærkere end en hvilken som helst individuel uoverensstemmelse.

Alle lande fra øst til vest og fra syd til nord har brug for, at Europa er en reel partner. **Vi kan skabe en bedre verdensorden.**

Det er Europas kald. Og det er, hvad EU's borgere ønsker.

Jeg er glad for at have en så erfaren diplomat som Josep Borrell i vores team som skal arbejde sammen med Jutta Urpilainen, Olivér Várhelyi og Janez Lenarčič. De vil sammen udføre et uvurderligt stykke arbejde.

Vi vil investere i alliancer og koalitioner for at fremme vores værdier. Vi vil fremme og beskytte Europas interesser gennem åben og fair handel. Vi vil styrke vores partnere gennem samarbejde, fordi stærke partnere også gør Europa stærk.

Min Kommission vil ikke være bange for at udvise tillid, men vi vil gøre det på vores måde, den europæiske måde.

Det er den geopolitiske Kommission, som jeg har til hensigt at skabe, og som Europa har akut behov for.

Ærede medlemmer

Hvis der er et område, hvor verden har brug for vores lederskab, er det, når det drejer sig om at beskytte vores klima. Det er en eksistentiel udfordring for Europa — og for verden.

Hvordan kan den ikke være eksistentiel, når 85 % af de ekstremt fattige mennesker bor i de 20 lande, der er mest udsatte for klimaforandringer?

Hvordan kan den ikke være eksistentiel, når vi ser Venedig under vand, Portugals skove brænde eller Litauens høst halveret på grund af tørke?

Dette er uden tvivl sket før, men aldrig med samme hyppighed eller intensitet.

Vi har ingen tid at spilde, når det gælder om at bekæmpe klimaforandringer. Jo hurtigere Europa tager affære, jo større vil fordelen være for vores borgere, vores konkurrenceevne og vores velstand.

Den europæiske grønne aftale er en nødvendighed for klodens og vores befolkningers sundhed — og for vores økonomi.

Frans Timmermans er den rette person til at sikre dette. Og jeg er glad for, at han vil blive støttet af Kadri Simson, Adina Vălean og mange andre.

Den europæiske grønne aftale er vores nye vækststrategi. Den vil hjælpe os med at nedbringe emissionerne og samtidig skabe nye job.

Den vil udgøre en industripolitisk strategi, der sætter vores virksomheder — både store og små — i stand til at innovere og udvikle nye teknologier, samtidig med at der skabes nye markeder. Vi vil blive globale standardsættere. Det er vores konkurrencemæssige fordel. Og det er den bedste måde at sikre lige vilkår på.

Men alt dette skal tjene de europæiske befolkninger.

De ønsker og forventer, at Europa handler på klima- og miljøområdet. Men de har også brug for ren og sikker energi til en overkommelig pris. De skal være kvalificerede for at klare morgendagens job. De skal pendle til disse nye job eller være forbundet hjemmefra. Og vi skal sikre, at disse behov opfyldes på en bæredygtig måde.

Det er et generationsskifte i retning af klimaneutralitet senest i midten af dette århundrede. **Men dette generationsskrifte skal være retfærdigt og inklusivt — ellers kommer det slet ikke til at ske.**

Det vil kræve massive investeringer i innovation, forskning, infrastruktur, boliger og uddannelse af mennesker. Det vil kræve offentlige og private investeringer — på europæisk og nationalt plan.

Og endnu engang viser Europa allerede vejen. Den Europæiske Union vil integrere klimafinansieringen i hele sit budget, men også via kapitalmarkederne og hele investeringskæden.

I de regioner, der vil skulle tage et større skridt end de fleste, vil vi støtte befolkningen og virksomhederne ved hjælp af en målrettet retfærdig overgangsmekanisme. Den vil gå på tværs af forskellige fonde og instrumenter og tiltrække de private investeringer, vi har brug for.

Den Europæiske Investeringsbank vil blive en betroet partner, der skal hjælpe os med at nå dette mål. Jeg er især tilfreds med de fremskridt, der er gjort for at styrke dens rolle som europæisk klimabank, er tydelige. Det vil sætte gang i investeringerne i europæiske teknologier og de løsninger, som verden efterspørger.

Men der kræves mere.

Vi står kun for ca. 9 % af de globale emissioner. Vi er nødt til at få verden over på vores side, og dette er allerede ved at ske.

Fra Kina til Canada, via Californien, arbejder andre sammen med os om deres egne emissionshandelssystemer. Og Phil Hogan vil sikre, at vores fremtidige handelsaftaler indeholder et kapitel om bæredygtig udvikling.

Vi ved det jo: Klimaforandringerne berører os alle. Vi har en pligt til at handle og styrken til at føre an.

Ærede medlemmer

Digitaliseringen gør ting mulige, der for blot en generation siden var utænkelige.

Global kommunikation, adgang til information, fremskridt inden for medicin, miljøbeskyttelse, mobilitet og inklusion. Der findes ingen fremtid uden digitalisering. Margrethe Vestager skal bringe os videre ned ad denne vej.

Vi vil automatisere aktiviteter, som er besværlige for os mennesker, eksempelvis løfte- eller gentagelsesopgaver, uanset om de udføres i en fabrik eller ved et skrivebord.

Og det vil give os mere tid. Tid til de ting, som vi mennesker er gode til, og som computere ikke kan: *empati og kreativitet*.

Plejerobotten kan hjælpe med at flytte en person til en anden seng, og digitale systemer kan varetage forvaltningsaktiviteter, således at plejepersonalet igen får tid til de ting, som virkelig er vigtige: at tale med patienterne og *være der for dem*.

Digitaliseringen vil sætte os i stand til at forvalte ressourcerne på en mere effektiv måde, fordi vi vil kunne styre alt meget nøjagtigt, herunder vandforbrug, energi og alle vores planets værdifulde ressourcer.

Ja, digitaliseringen vil forandre vores samfund, vores erhvervsliv og vores forvaltning grundlæggende og gør det allerede.

For at udnytte de store muligheder og håndtere risici skal vi på en intelligent måde sikre en rimelig balance de steder, hvor markedet ikke gør det. Vi er nødt til at beskytte både vores europæiske velstand og vores værdier. **Vi må, også i den digitale tidsalder, fortsætte ad vores europæiske vej**.

Vi ønsker konkret at tage fat på følgende:

For det første **er det nødvendigt at beherske nøgleteknologier og have dem i Europa**. Hertil hører uden tvivl kvantecomputere, kunstig intelligens, blockchain og kritiske chipteknologier.

Hvis det skal lykkes os at indhente det efterslæb, som findes på disse områder, er vi nødt til at tage udfordringen op i fællesskab. Lad os koncentrere vores ressourcer, vores midler, vores forskningskapacitet, vores viden og vores omsætning i praksis.

Det har vi gjort inden for supercomputere. Europa er i øjeblikket i færd med på det globale marked at erhverve en af de tre kraftigste computere i verden. Men den næste generation af supercomputere skal bygges af os selv.

For det andet **har Europa de videnskabsfolk og den industrielle kapacitet, der skal til for at være konkurrencedygtig på disse områder**, og dette bør vi ikke forklejne.

Innovation kræver kloge hoveder, men det kræver også mangfoldighed og frirum til at tænke. Alt dette har vi her i Europa, folk ønsker at leve her, forske her, bygge en fremtid her.

For det tredje **har vi brug for en fremtidsduelig infrastruktur** med fælles standarder samt gigabit netværk og sikre skyer af nuværende og næste generation.

For det fjerde **er digitaliseringens råstof data**. Med hvert klik fodrer vi de algoritmer, der påvirker vores adfærd.

Vi skal fastsætte den globale ramme for kunstig intelligens på samme måde, som vi gjorde det på databeskyttelsesområdet med den generelle forordning om databeskyttelse. Fordi vi i Europa tager

udgangspunkt i det enkelte menneske. Det er ikke et spørgsmål om at begrænse datastrømmen. Det er et spørgsmål om, at det er os, der fastsætter reglerne for, hvordan data behandles på en ansvarlig måde. **For os har beskyttelse af den digitale identitet topprioritet**.

For det femte ønsker vi samtidig innovation. I dag anvendes 85 % af alle ikkepersonrelaterede data ikke én eneste gang. Det er spild.

Vi er nødt til at gøre brug af den viden, der gemmer sig i disse ubrugte data. Vi er nødt til at fastsætte en ramme, således at regeringer og virksomheder kan dele data og har mulighed for at gøre dem tilgængelige i en sikret pulje. Jeg kan ikke forestille mig en person, der er bedre egnet til at udvikle en dertil knyttet datastrategi, end Thierry Breton.

For det sjette er cybersikkerhed bagsiden af digitaliseringen og derfor også en prioritet for os.

Hvis vi vil sikre europæiske virksomheders konkurrenceevne, skal vi have de **højest tænkelige sikkerhedskrav og en ensartet europæisk tilgang**. Vi nødt til at dele vores viden om trusler. Vi har behov for en fælles platform, et styrket europæisk agentur for cybersikkerhed. Kun sådan kan vi styrke tilliden til netværksøkonomien og øge modstandsdygtigheden over for alle former for risici.

Alt dette kan vi opnå, hvis vi handler i fællesskab og på grundlag af vores europæiske værdier. Og så er jeg overbevist om, at Europa også vil spille en førende rolle i den digitale tidsalder.

Europa kan gøre det!

Ærede medlemmer

Europa har meget at være stolt af.

Vi er verdens handelssupermagt. Vi er førende globalt, når det gælder eksport af forarbejdede varer og tjenester. Vi er den største kilde til og mål for udenlandske direkte investeringer i hele verden.

Vores industri er verdensklasse inden for højværdisektorer, f.eks. fremstiller vi en tredjedel af verdens rumsatelitter. Og vores virksomheder er topmoderne og tegner sig for 40 % af verdens patenter på teknologier for vedvarende energi.

Vi bør udnytte den mulighed for at skabe forandring, der ligger i både den digitale og den klimapolitiske omstilling, til at styrke vores eget industrielle grundlag og innovationspotentiale.

Det er kun muligt gennem investering.

Ærede medlemmer, vi bliver nødt til at investere mere. I årevis har vi investeret mindre i innovation end vores konkurrenter. Det er et enormt handicap for vores konkurrencedygtighed og vores evne til at føre an i omstillingen.

Derfor bør vi ikke se den næste flerårige finansielle ramme som et simpelt regnestykke. For syv år siden så verden på ingen måde ud, som den vil se ud om syv år. **Der skal ske en gennemgribende modernisering af vores budget.**

Jeg ved, at jeg på dette område kan sætte min lid ikke alene til Johannes Hahn med hans erfaring og viden, men også til dette parlament.

Men offentlige budgetter kan ikke gøre det alene. Vi skal sikre, at investeringer frit kan flyde derhen, hvor der er brug for dem, ved at fuldende kapitalmarkedsunionen. Det vil bidrage til at give små virksomheder og nyetablerede virksomheder bedre adgang til finansiering, så de kan vokse, innovere og tage de nødvendige risici.

Og det samme gælder bankunionen. Vi skal gøre den færdig, så vi kan gøre vores finansielle system stærkere og mere modstandsdygtigt.

Jeg har givet denne opgave til Valdis Dombrovskis, som er den rette til jobbet. Han vil sikre, at vores økonomi fungerer for mennesker. Gode jobs, lige muligheder, ordentlige arbejdsforhold og inklusion. Han ved, at vi har brug for sunde offentlige finanser, hvis vi skal sikre bæredygtig vækst.

Og han vil fremme vores konkurrenceevne og bæredygtighed. De går hånd i hånd.

Vi må aldrig glemme, at konkurrencedygtig bæredygtighed altid har været i centrum for vores sociale markedsøkonomi.

Vi har bare kaldt det noget andet.

Tænk på de familieejede virksomheder rundt om i Den Europæiske Union. De byggede ikke alene på aktionærværdi eller den næste bonus. De blev etableret for at skulle eksistere længe, for at skulle drives videre af de næste generationer, for at give ansatte rimelige levevilkår. De byggede på et ønske om kvalitet, tradition og innovation.

De ting, vi fremstiller i dag, har måske nok ændret sig. Men vi må genfinde vores konkurrencedygtige bæredygtighed, kære venner i Parlamentet.

Det var i denne ånd, at hver eneste medlemsstat tilsluttede sig De Forenede Nationers mål for bæredygtig udvikling. Og det er i den ånd, at Paolo Gentiloni vil føre tilsyn med, at målene gennemføres. Han har tillid til, at det er muligt, og jeg har tillid til ham.

Den europæiske økonomi er kommet ovenpå efter en af de værste økonomiske og finansielle kriser siden 2. verdenskrig. Arbejdsmarkedet er fortsat stærkt, og arbejdsløsheden stadig faldende.

Men skyerne i horisonten betyder, at Europa bør berede sig på det, der venter forude. Vi skal sætte vores lid til det, der gør os stærke: vores indre marked, vores fælles valuta.

Det er på høje tid, at vi fuldender Den Økonomiske og Monetære Union, så der kan skabes vækst og beskæftigelse ved at øge den makroøkonomiske modstandsdygtighed. Vi skal udnytte den

fleksibilitet, som stabilitets- og vækstpagten giver mulighed for, til at skabe tid og råderum til, at vores økonomier kan vokse.

Og samtidig skal vi støtte medlemsstaterne med målrettede investeringer og strukturreformer. Jeg kan ikke komme i tanker om en bedre person til at lede dette arbejde end Elisa Ferreira.

Ærede medlemmer

Sidste måned omkom 39 mennesker i en lastbil efter, at de var blevet smuglet gennem mindst fire europæiske lande.

Det er en tragedie, at en mor i Vietnam får en besked fra sin datter i Europa om, at hun ikke længere kan få vejret.

For de 39 personer. For deres mødre, fædre og venner: Vi er alle enige om, at sådan noget aldrig nogensinde må ske.

Folk regner med, at vi i Europa finder fælles løsninger på den fælles udfordring, som migration er. Det er et spørgsmål, der har skabt splittelse, men som vi bliver nødt til at gøre noget ved. Vi har brug for løsninger, som fungerer for alle.

Det er den opgave, jeg har betroet Margaritis Schinas og Ylva Johansson. Med deres forskellige færdigheder og syn på tingene bliver de et fantastisk team.

Ærede medlemmer, ét er sikkert:

Europa vil altid give husly til dem, som har behov for international beskyttelse. Og det er i vores interesse, at dem, der bliver, integreres i vores samfund.

Men vi skal også sikre os, at dem, der ikke har ret til at blive, vender hjem.
Vi skal have sat en stopper for smuglernes grusomme forretningsmodel.
Vi skal reformere vores asylsystem uden nogensinde at glemme, at vores værdier er solidaritet og ansvarlighed.

Det er nødvendigt, at vi styrker vores ydre grænser, så vi igen kan få et fuldt ud fungerende Schengenområde. Det er nødvendigt, at vi investerer i vores partnerskaber med oprindelseslande for at forbedre forholdene og skabe muligheder.

Det bliver ikke let, men lad os huske Václav Havels ord: *Det er det rigtige at gøre*.

Migrationen forsvinder ikke — den er kommet for at blive.

Derfor tror jeg, at **et Europa, som er så stolt af sine værdier og så stolt af sit retsstatsprincip, skal finde en løsning, som er både human og effektiv**. Vi burde være i stand til det.

Og det samme team bestående af Margaritis Schinas og Ylva Johansson vil også være ansvarlige for styrkelsen af den indre sikkerhed.

De vil sikre, at retshåndhævelsessamarbejdet kan håndtere nye og kommende trusler. Og de vil sikre, at Europol, vores bedste redskab til bekæmpelse af kriminalitet, er egnet til formålet.

Ærede medlemmer

Jeg var barn og boede i Bruxelles, da min lillesøster døde af kræft som 11-årig. Jeg husker den enorme hjælpeløshed hos mine forældre, men også hos det lægelige personale, som tog sig af hende med så stor omsorg.

Vi har alle en lignende historie — eller kender nogen, der har. Antallet af kræfttilfælde er stigende, men vi bliver bedre til at stille diagnosen og behandle.

Europa vil være førende i kampen mod kræft.

I begyndelsen af næste år vil Stella Kyriakides lancere en ambitiøs kræftplan. Hun er den rette til at sikre, at Europas kræfthandlingsplan bidrager til at mindske den lidelse, som denne sygdom forårsager.

Pointen er, at Europa skal tage sig at det, som optager mennesker.

Mennesker er optaget af fremtiden for vores børn og samfundet.

Kultur og uddannelse er det, som knytter vores fortid sammen med vores fremtid. Det er det, som gør os unikke. Vores sjæl, vores kultur, vores mangfoldighed, vores arv.

Og jeg ved, at det er noget, Mariya Gabriel på bedste måde vil tage hånd om. Det glæder mig derfor at kunne meddele, at betegnelsen for hendes portefølje ændres til kommissær for innovation, forskning, kultur, uddannelse og unge.

Mennesker er optaget af retfærdighed og lighed i enhver betydning.

Jeg har derfor udpeget Nicolas Schmit som ansvarlig for gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder og bekæmpelsen af fattigdom lige fra barndommen. Han vil fremlægge en ramme, som skal sikre, at enhver lønmodtager i Unionen har en rimelig mindsteløn.

Og Helena Dalli er det oplagte valg, når det drejer sig om at bryde glasloftet. Denne barriere, som bremser mennesker på grund af deres baggrund, deres tro og deres kærlighed. Denne barriere skal væk! Det står ikke til diskussion.

Mennesker er optaget af deres rettigheder, værdier og friheder.

Retsstatsprincippet er vores fundament, og her må vi aldrig gå på kompromis. Vi skal sikre, at det opretholdes og respekteres overalt, og at alle lande behandles ens.

Vi skal have fokus på dialog og forebyggelse, men aldrig tøve med at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige. Vi har brug for erfaring og engagement. Og lige præcis her er Věra Jourová and Didier Reynders de rette.

Mennesker er optaget af luften, de indånder, vandet, de drikker, fødevarerne, de spiser, og naturen, de værdsætter.

Vi kan glæde os over, at Virginijus Sinkevičius vil føre kampen for Europa om at bevare vores biodiversitet og vores havområder og sikre, at vores kystfiskersamfund kan trives.

Og vi har Janusz Wojciechowski, som vil sikre, at vores landmænd kan opleve fremgang, i takt med at de skal tilpasse sig til en ny virkelighed.

Denne omstilling på to fronter — klima og digitalisering — vil medføre ændringer for alle, men der skal ikke herske tvivl: **Landbruget vil fortsat udgøre en værdifuld del af vores kultur og fremtid**.

Vi har brug for en bæredygtig "fra jord til bord"-strategi. Fra adgang til kapital for unge landmænd til krav om, at importerede fødevarer fra tredjelande skal overholde EU's miljømæssige standarder.

Og mennesker er optaget af at få indflydelse på deres fremtid.

Deltagelsen i dette års valg til Europa-Parlamentet var den højeste i et kvart århundrede. Men deltagelsen i det demokratiske liv stopper ikke på valgdagen.

Vi vil mobilisere de bedste kræfter fra hele Unionen, fra alle institutioner og fra alle dele af samfundslivet til at deltage i konferencen om Europas fremtid. Den skal være inkluderende for alle institutioner og borgere, og Europa-Parlamentet bør have en ledende rolle. Fra Kommissionens side vil Dubravka Šuica — et erfarent medlem af denne forsamling — gennem et tæt samarbejde med alle bidrage til at gøre den til en succes.

Ærede medlemmer

Som alle ved, agter et medlem af den europæiske familie at forlade Unionen.

Og jeg har aldrig nogen sinde lagt skjul på den kendsgerning, at jeg er og bliver en remainer. Vi vil respektere det britiske folks beslutning.

Vi vil arbejde tæt sammen for at finde løsninger på fælles udfordringer — navnlig om sikkerhedsspørgsmål. Men en ting skal stå fuldstændig klart:

Hvad fremtiden end bringer, er båndet og venskabet mellem vore folk ubrydeligt.

Ærede medlemmer af Europa-Parlamentet

Om tredive år vil andre her på samme sted se tilbage på vores handlinger, ligesom jeg har gjort i begyndelsen af min tale.

Hvad vil de sige?

Det afhænger af, hvad vi udretter i fællesskab. Hvis vi gør vores arbejde godt, vil Europa i 2050 være verdens første kulstofneutrale kontinent.

Det vil være en førende magt på det digitale område. Det vil fortsat være den økonomi, der er bedst til at skabe balance mellem markedet og sociale hensyn. Og det vil gå forrest, når det gælder om at løse store globale udfordringer.

Det kommer til at gå op ad bakke, så det bliver ikke nogen let opgave. Men sammen kan vi gøre det.

Lad os finde inspiration i denne optimistiske og viljestærke ånd fra tredive år siden, der fik jerntæppet til at falde.

For at vende tilbage til Václav Havel så er der millioner af europæere, der engagerer sig, fordi det er det rigtige at gøre.

Der er dem, der sætter alt ind for at styrke deres lokalsamfund.
Der er dem, der bruger en del af deres tid på at tage sig af ældre eller gøre parker rene.
Der er dem, der går på gaden, men som også ændrer deres livsstil for at beskytte klimaet.

Mennesker, der ønsker at gøre en forskel.

Vi, Parlamentet, Rådet og Kommissionen, skal også gøre en forskel.

Det er i denne ånd, at jeg har samlet mit team. Og det er i denne ånd, at jeg i dag står over for Dem for at anmode om Deres tillid.

Lad os komme i gang, så vi også om tredive år kan sige:

Vive l'Europe, es lebe Europa, long live Europe — Europa længe leve!